

Smutný pocit

Jelen

Miláčku, až mi odpojí přístroje,
na smutek kašli, pánbůh holt číslo je,
povídal farář, že prý do nebe vejdem,
já na nebe nevěřím, ale třeba se tam vážně sejdem.

Na pohřeb nechod', vždyť jsou to šaškárny
Radši si sedni do pěkný kavárny
a dej si kafe, silný jako asfalt v létě
a volský voko a slaninu na bagetě.

A že jsi strašně sama, to se ti jenom zdá,
ta věc v tý bedně stejně nejsem já,
Vrátím se k tobě, když to půjde ještě,
jako smutný pocit z deště.

Projdi se Malou Stranou až na Pražskej hrad.
Všechny ty místa, kam jsem s tebou chodil rád
a vem si ty žlutý šaty s tiskem lučních květů
ať aspoň jeden z nás dneska vypadá trochu k světu.

A že jsi strašně sama, to se ti jenom zdá,
ta věc v tý bedně stejně nejsem já,
Vrátím se k tobě, když to půjde ještě,
jako smutný pocit z deště.

A že jsi strašně sama, to se ti jenom zdá,
ta věc v tý bedně stejně nejsem já,
Vrátím se k tobě, když to půjde ještě,
jako smutný pocit z deště.